

„Io vis, Alidub. Myslím na to stále.
Najdeme-li byt, vezmeme se.“
-1925-1926

Anna se zatím stala ženou. Nebylo to ani v budoáru s dusnou vůní tuberos, ani v palmovém háji mořského pobřeží. Nebylo to ani pod tichým nebem ocházejícího éta. Byla to rakoўá žhavá

chvíle na nočních schodech domu číslo 33 na Václavském náměstí, kdy spolu vesli do uzamčené již síně, aby se cestou do prvního poschodi ještě několikráté mohli polibit. Taková žňavá chvíle na odpočívadle schodů, kdy se nemohli odtrhnout od posledního polibku a nemohli se odloučit ani pak, když usedli na nejvyšší schod. Proč bylo o rozkoši této chvíle napsáno tolik kníž? Polibení bylo hezčí, řekla si Anna. A bylo-li v té chvíli co sladkého, pak jen vědomí, že tonu Toník tak chtěl a že se mu odvezdala.

Anna již byla Toníkovou ženou. Nestala se jí ani v budoáru s dusnou vůní tuberos, ani v palmovém háji mořského pobřeží. Ba ani v dolíkovém pokojíčku Židovských pecí s tisícem žároviček na stropě.

Byla to taková horká chvíle na nočních schodech domu číslo 33 na Václavském náměstí, když spolu vešli do uzamčené již síně, aby se ještě několikráté políbili. Taková žhavá minuta na odpočívadle schodů, žhavá minuta na odpočívadle schodů, kdy se nemohli odtrhnout od posledního polibku a nemohli se odloučiti ani pak, když usedli na nejvyšší schod. Proč bylo napsáno o kráse toho objetí napsáno tolik knih? Polibeni bylo hezčí, řekla si Anna. A Polibení bylo hezčí, řekla si Anna. A bylo-li v té chvíli co sladkého, pak jen vědomí, že tomu Toník tak chtěl a že se mu odvezdala.

-1948/1949 -1979

Anna již byla Toníkovou ženou. Nestala se jí ani v budoáru s dusnou vůní tuberos, ani v palmovém háji

morského pobřeží. Ba ani v dolíkovém pokojíčku Židovských pecí s tisicem žárovíček na stropě.

Byla to taková horká chvíle na nočních schodech domu číslo 33 na Václavském náměstí, když spolu veshli do uzamčené již sně, aby se ještě několikrát polibili. Taková žhavá minuta na opočívadle schodů

kdy se nemohli odtrhnout od posledního polibku a nemohli se odložit ani pak, když usedli na

nejvyšší schod. Proč bylo napsáno o krásce toho objektu napsáno tolik knih? Polibení bylo hezčí, řekla si Anna.

Romolem bylo nezří, řekla si Anna. Ráno bylo-li v té chvíli co sladkého, pak už byl vědomí, že tomu Toník tak chtěl

že se mu odevzdala.
-1979